

[Socialministeren.]

nuværende ordning, så jeg synes ikke, arbejdsgeberne slipper billigere, end de gør i dag.

Der blev også udtalt noget med hensyn til udbetalingsreglerne og en vurdering af, om vedkommende nu virkelig var syg. Der vil jeg mene at vi gennem dagpengeudvalget, som skal nedsættes, har mulighed for at afgøre en række af de tvistigheder, der muligvis kan opstå, når man skal afgøre disse sager.

Jeg håber fortsat på, at der kan komme en hurtig udvalgsbehandling også af disse lovforslag, så vi kan se den dagpengereform, som vi har så hårdt brug for, starte 1. april 1973.

Finn Christensen: Jeg skal ikke medvirke til at trække denne debat unødigt i langdrag, men jeg har nogle enkelte kommentarer til nogle af de bemærkninger, der er kommet fra de andre ordførere.

Hr. Simonsen snakkede meget om et for højt ambitionsniveau, og hr. Simonsen var et par gange inde på at dele hele denne sag op i på den ene side strukturen og på den anden side indholdet. Det var jeg egentlig vældig glad for, fordi der har jo været en stor diskussion mellem socialdemokratiet og VKR, når det drejede sig om hele sigtet med socialreformen. Der har været en tendens fra VKRs side til at gøre socialreformkommissionens arbejde og hele spørgsmålet om den kommende socialreform ene og alene til et strukturspørgsmål, men om og om igen har vi fastslået fra socialdemokratiets side, at sådan har vi ikke opfattet det. Vi har gentagne gange slået fast, at med en socialreform mener vi ikke alene en strukturel omlægning, men også en forbedring af ydelserne, og vi har forbeholdt os retten til undervejs, mens socialreformkommissionens arbejde foregår, at komme med forslag til forbedring af ydelserne. Det er sådan set det, der skiller hr. Simonsen og mig i argumentationen og dermed også skiller de konservative og socialdemokratiet i denne sag, at hr. Simonsen ligesom stirrer sig blind på strukturproblematikken og er mindre optaget af indholdet af disse love. Det er sådan set også noget af det, der karakteriserer andre ordføreres bemærkninger. Jeg vil sige det på den måde, at der har sådan

set været megen sympati heroppe fra denne talerstol, men der har ligesom ikke rigtig været noget at have den i.

Det er en tilbagevendende begivenhed, hver gang vi har socialpolitiske forslag til drøftelse her, og jeg er enig med socialministeren, når hun siger, at det er lidt påfaldende, at hver gang vi drøfter disse problemer, så er det, ligesom der er en hel del sympati, men det kniber med at tage konsekvensen af denne sympati, ikke mindst når det gælder om at komme de svagest stillede her i samfundet til hjælp.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg er helt enig med ministeren om, at nu må det være slut med — og det gjorde hr. Simonsen desværre — at fremholde det som et specielt problem, hvis vi afskaffer karensdagene for lønmodtagere, at der kunne blive tale om misbrug. Det kan ikke være rigtigt, at man gang på gang i den politiske debat ligesom skal dele befolkningen op i to kategorier, hvoraf den ene omfatter tjenestemænd og funktionærer, der er ærlige og hæderlige og ikke misbruger nogen ordninger, mens en hvilken som helst social forbedring og en hvilken som helst forbedring af en ordning vil blive misbrugt, hvis det er en ordning, der vil stille almindelige lønmodtagere bedre, end de er det i dag. Der er ikke tale om to forskellige menneskeracer. Der vil sandsynligvis være lige stor svagheit i en lang række sager og tilføjeligheder til det ene og det andet i alle lejr i denne sag. Det afgørende er at skabe lighed, og det er en meget vigtig forudsætning for socialdemokratiet i forbindelse med denne dagpengereform, at vi nu får afskaffet disse karensdage. De har altid været urimelige, de er urimelige, de ville fortsætte med at være urimelige i et samfund, hvor vi mere og mere stræber efter at imødekomme lighedsprincippet.

Må jeg slutte med at gøre en enkelt bemærkning til hr. Robert Christensen. Det var, ligesom han ikke rigtig havde været opmærksom og hørt på min tale. Når han ser den i fortrykket, vil han opdage, at jeg startede med at referere til VKR-regeringens forslag, og at jeg gang på gang trak de forskellige ligheder frem, der var, og det, der skilte det forslag, der blev fremsat sidste sommer, fra det, vi nu behandler. Jeg synes derfor ikke, der var nogen rimelig